

Sygn. akt III AUa 2679/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2014 r.

Sąd Apelacyjny - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Daria Stanek (spr.)
Sędziowie:	SSA Grażyna Czyżak SSA Małgorzata Węgrzynowska - Czajewska
Protokolant:	stażysta Katarzyna Kręska

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2014 r. w Gdańsku

sprawy H. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość świadczenia

na skutek apelacji H. K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku V Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 20 czerwca 2013 r., sygn. akt V U 744/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Słupsku V Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Sygn. akt III AUa 2679/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 01 marca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. dokonał od dnia 01 marca 2013 r. waloryzacji emerytury przysługującej H. K. z zastosowaniem wskaźnika waloryzacyjnego 104 %, ustalając wysokość tego świadczenia w kwocie 1.393,18 zł brutto, które to świadczenie zostało pomniejszone o kwotę 348,29 zł z tytułu należności egzekwowanych na mocy tytułu wykonawczego.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła H. K. zarzucając jej, że organ rentowy bez podstawy prawnej dokonuje zajęcia jej świadczenia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie podnosząc, iż w decyzji dotyczącej waloryzacji emerytury ubezpieczonej dokonał jej zmniejszenia o 348,29 zł w związku z egzekucją prowadzoną w oparciu o tytuł wykonawczy.

Wyrokiem z dnia 20 czerwca 2013 r. w sprawie V U 744/13 Sąd Okręgowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie.

Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia i rozważania Sądu I instancji:

H. K. ma prawo do emerytury począwszy od dnia 12 kwietnia 2011 r. W dniu 11 maja 2011 r. do organu rentowego wpłynęło wezwanie Naczelnika Urzędu Skarbowego w B., który w oparciu o treść art. 79 § 1 ustawy z 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji wezwał ten organ do niewypłacania świadczenia ubezpieczonej.

Żądanie to dotyczyło tytułów wykonawczych wystawionych przez: Zarząd Dróg i Z. w G. i Zarząd Dróg Miejskich w S. na łączną kwotę 1.184,70 zł.

Kolejny tytuł wykonawczy wpłynął do organu rentowego w dniu 23 stycznia 2013 r. i wystawiony został przez Urząd Gminy K. oraz Zarząd Infrastruktury Miejskiej w S. na łączną kwotę 441,80 zł.

W lutym 2013 r. wpłynął do organu rentowego tytuł wykonawczy wydany przez Zarząd Infrastruktury Miejskiej w S. na kwotę 2.679,20 zł.

H. K. zwróciła się do organu rentowego o wstrzymanie dokonanego zajęcia jej emerytury podnosząc, iż nie ma wiedzy o toczących się wobec niej postępowaniach egzekucyjnych prowadzonych przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w B..

Organ rentowy tytułem należności administracyjnych dokonuje ze świadczenia należnego ubezpieczonej potrąceń w kwocie po 348,29 zł miesięcznie.

Pismem z dnia 05 marca 2013 r. organ rentowy wyjaśnił, że zajęcie emerytury jest kontynuowane, gdyż organ rentowy nie jest uprawniony do oceny dokonanego zajęcia.

Wstrzymanie zajęcia świadczenia może nastąpić jedynie na skutek wniosku wierzyciela lub postanowienia sądu o wstrzymaniu czynności egzekucyjnych objętych zajęciem.

Zaskarżoną decyzją wydaną z urzędu przez organ rentowy dokonał on waloryzacji emerytury H. K. ustalając jej wysokość na kwotę 1.393,18 zł, zmniejszając tę wysokość o kwotę zajęcia 348,29 zł, określając wysokość netto świadczenia od dnia 01 marca 2013 r. na 823,50 zł netto.

Sąd Okręgowy wskazał, że rozpoznając odwołanie wniesione od decyzji organu rentowego związany jest treścią decyzji i to jej treść wyznacza zakres rozpoznawania sprawy.

Stąd też, zdaniem tego Sądu, nie jest możliwa jego ingerencja w kwestie spoza treści decyzji, w tym inne postępowania, czy jak oczekuje tego ubezpieczona, ich zawieszanie.

Stosownie do treści art. 139 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) ze świadczeń pieniężnych określonych w ustawie (...) podlegają potrąceniom sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych na pokrycie należności innych niż świadczenia alimentacyjne.

Organ rentowy ma obowiązek dokonywania tych potrąceń, nie ma żadnych możliwości ingerencji w treść tytułu w oparciu o jaki odbywa się egzekucja. Nie jest także uprawniony do oceny dokonanego zajęcia. Obowiązkiem tego organu jest jedynie prawidłowe określenie kolejności potrąceń i dokonywanie ich w granicach określonych w

art. 139-141 ustawy emerytalnej. Przed jego dokonaniem winien od świadczenia odliczyć składkę na ubezpieczenie zdrowotne oraz zaliczki i inne należności na poczet podatku dochodowego od osób fizycznych.

Zdaniem Sądu I instancji argumenty podnoszone w toku niniejszego postępowania przez ubezpieczoną nie mogły być w tym stanie rzeczy uwzględnione. Sąd ten wskazał, że wnioskodawczyni winna je podnosić w toku postępowania administracyjnego, na co zresztą wskazuje złożona przez nią dokumentacja.

Mając powyższe na uwadze oraz treść art. 477 (14) § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji wyroku.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła ubezpieczona domagając się jego uchylecia oraz uwzględnienia odwołania.

W uzasadnieniu apelacji wnioskodawczyni podniosła, że Sąd I instancji nie odniósł się do jej argumentacji dotyczącej bezprawności postępowania egzekucyjnego. W ocenie apelującej organy egzekucyjne i wierzyciel działają bez podstawy prawnej.

Pismem procesowym z dnia 24 stycznia 2014 r., w uzupełnieniu braków formalnych apelacji, H. K. podała kwotę 16.718,00 zł jako wartość przedmiotu zaskarżenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja H. K. zasługuje na uwzględnienie w sposób skutkujący uchyleciem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Słupsku.

Podkreślenia na wstępie wymaga, że zakres i przedmiot rozpoznania sądowego w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wyznacza przedmiot decyzji organu rentowego i żądanie zgłoszone w odwołaniu wniesionym do sądu (por. postanowienie S.N. z dnia 02 marca 2011 roku w sprawie II UZ 1/11, publik. LEX nr 844747).

Zaskarżoną decyzją z dnia 01 marca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. dokonał waloryzacji emerytury ubezpieczonej, ustalając wysokość tego świadczenia do wypłaty po potrąceniach należności egzekwowanych na mocy tytułu wykonawczego w kwocie 823,50 zł.

Ponieważ H. K. w odwołaniu od powyższej decyzji (k. 3 akt sprawy) nie kwestionuje prawidłowości dokonanej przez organ rentowy waloryzacji jej emerytury, czy kwoty dokonywanych potrąceń, a jedynie zasadność dokonywania potrąceń należności egzekwowanych na mocy tytułów wykonawczych z jej świadczenia, przed Sądem Ubezpieczeń Społecznych w niniejszej sprawie stoi jedynie konieczność zbadania, czy istnieją tytuły wykonawcze, które dają podstawę do zajęcia jej wierzytelności z tytułu świadczenia emerytalnego.

Zarówno wzruszeniu tytułów wykonawczych, na podstawie których dokonywane są czynności egzekucyjne jak też ustaleniu wysokości aktualnej kwoty zaległych składek służą natomiast inne środki ochrony prawnej (por. wyrok S.A. w Gdańsku z dnia 22 stycznia 2014 r. w sprawie III AUa 2160/12, publik. LEX nr 1438997).

Sąd Ubezpieczeń Społecznych nie jest uprawniony do badania zasadności należności egzekwowanych ze świadczenia rentowego wnioskodawczyni (por. wyroki: S.A. w Katowicach z dnia 20 października 2005 r. w sprawie III AUa 1322/04, publik. LEX nr 447211, S.A. w Lublinie z dnia 01 sierpnia 2012 r. w sprawie III AUa 588/12, publik. LEX nr 1213863 i S.A. w Gdańsku z dnia 22 stycznia 2014 r. w sprawie III AUa 2160/12, publik. LEX nr 1438997).

Stosownie do treści art. 29 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954 ze zm., nazywanej dalej ustawą o postępowaniu egzekucyjnym w administracji) do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym nie jest też uprawniony organ egzekucyjny (Naczelnik Urzędu Skarbowego w B. w niniejszej sprawie).

Dla oceny, czy istnieje tytuł wykonawczy dający podstawę prawną do dokonywania potrąceń ze świadczeń pieniężnych wypłacanych z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd Ubezpieczeń Społecznych winien zbadać prowadzone

przeciwko ubezpieczonemu postępowanie egzekucyjne przez pryzmat jego zgodności z przepisami regulującymi to postępowanie.

W art. 2 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji ustawodawca wymienia obowiązki, które podlegają egzekucji administracyjnej, zaś w art. 3 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji stanowi, że egzekucję administracyjną stosuje się do obowiązków określonych w art. 2, gdy wynikają one z decyzji lub postanowień właściwych organów, albo w zakresie administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego – bezpośrednio z przepisu prawa, chyba że przepis szczególny zastrzega dla tych obowiązków tryb egzekucji sądowej.

Sąd I instancji nie zbadał w przedmiotowej sprawie, czy obowiązki objęte tytułami wykonawczymi wystawionymi przez Zarząd Dróg i Z. w G., Zarząd Dróg Miejskich w S., Urząd Gminy K. i Zarząd Infrastruktury Miejskiej w S. podlegają nadal faktycznie egzekucji administracyjnej.

Zobowiązanym w rozumieniu art. 1 lit. a pkt 20 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji jest osoba prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej albo osoba fizyczna, która nie wykonała w terminie obowiązku o charakterze pieniężnym lub obowiązku o charakterze niepieniężnym, a w postępowaniu zabezpieczającym - również osoba lub jednostka, której zobowiązanie nie jest wymagalne albo jej obowiązek nie został ustalony lub określony, ale zachodzi obawa, że brak zabezpieczenia mógłby utrudnić lub udaremnić skuteczne przeprowadzenie egzekucji, a odrębne przepisy na to zezwalają.

Dłużnikiem zajętej wierzytelności w rozumieniu art. 1 lit. a pkt 3 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji jest dłużnik zobowiązanego, jak również bank, pracodawca podmiot prowadzący działalność maklerską, trasat oraz inne podmioty realizujące, na wezwanie organu egzekucyjnego, zajęcie wierzytelności lub innego prawa majątkowego zobowiązanego.

Wierzycielem jest podmiot uprawniony do żądania wykonania obowiązku lub jego zabezpieczenia w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym lub zabezpieczającym (art. 1 lit. a pkt 13 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji).

Przez organ egzekucyjny rozumie się organ uprawniony do stosowania w całości lub w części określonych w ustawie określonych w ustawie środków służących doprowadzeniu do wykonania przez zobowiązanych ich obowiązków o charakterze pieniężnym lub obowiązków o charakterze niepieniężnym oraz zabezpieczania wykonania tych obowiązków (art. 1 lit. a pkt 7 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji).

Z art. 19 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji wynika, że z zastrzeżeniem § 2-8, naczelnik urzędu skarbowego jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania wszystkich środków egzekucyjnych w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych.

Stosownie do treści art. 1 lit. a pkt 12 lit. a ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji ilekroć w ustawie jest mowa o środku egzekucyjnym rozumie się przez to w postępowaniu egzekucyjnym dotyczącym należności pieniężnych m.in. egzekucję ze świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego oraz ubezpieczenia społecznego, a także z renty socjalnej.

Zaznaczyć należy, że postępowanie egzekucyjne jest postępowaniem mającym na celu przymuszenie zobowiązanego do wykonania ciążących na nim obowiązków, zaś czynnością egzekucyjną jest każde działanie organu egzekucyjnego podjęte w ramach postępowania egzekucyjnego i zmierzające do zastosowania lub zrealizowania środka egzekucyjnego, nawet jeżeli to działanie nie jest skierowane bezpośrednio do zobowiązanego (por. Postępowanie egzekucyjne w administracji Komentarz Piotr Przybysz Wydanie 6, Lexis Nexis Warszawa 2011).

Zgodnie z art. 15 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji egzekucja administracyjna może być wszczęta, jeżeli wierzyciel, po upływie terminu do wykonania przez zobowiązanego obowiązku, przesłał mu pisemne upomnienie, zawierające wezwanie do wykonania obowiązku z zagrożeniem skierowania sprawy na drogę

Jeżeli obowiązek, którego dotyczy tytuł wykonawczy, nie podlega egzekucji administracyjnej lub tytuł wykonawczy nie spełnia wymogów określonych w art. 27 § 1 i 2, organ egzekucyjny nie przystępuje do egzekucji, zwracając tytuł wierzycielowi (art. 29 § 2 zd. 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji).

W przedmiotowej sprawie Sąd I instancji nie ustalił, czy tytuły wykonawcze, na podstawie których dokonywane są czynności egzekucyjne, spełniają wymogi określone w art. 27 § 1 i 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

W świetle treści 27 § 1 pkt 9 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji zobowiązany ma prawo zgłoszenia do organu egzekucyjnego, w terminie 7 dni od pouczenia, zarzutów w sprawie prowadzenia postępowania egzekucyjnego.

Przepis art. 33 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w pkt 1-10 wymienia co może być podstawą zarzutu w sprawie prowadzenia egzekucji administracyjnej.

Stosownie do treści art. 34 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji zarzuty zgłoszone na podstawie art. 33 pkt 1-7, 9 i 10, a przy egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym – także na podstawie art. 33 pkt 8, organ egzekucyjny rozpatruje po uzyskaniu stanowiska wierzyciela w zakresie zgłoszonych zarzutów, z tym że w zakresie zarzutów, o których mowa w art. 33 pkt 1-5, wypowiedź wierzyciela jest dla organu egzekucyjnego wiążąca.

Zgodnie z art. 34 § 3 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji jeżeli wierzyciel nie wyraził stanowiska w terminie 14 dni od dnia powiadomienia go przez organ egzekucyjny o wniesionych zarzutach, organ egzekucyjny wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego do czasu wydania postanowienia, o którym mowa w § 4.

W przedmiotowej sprawie treść dokumentów w postaci: powiadomienia Naczelnika U.S. w B. z dnia 12 marca 2013 r. (k. 18 akt sprawy), zawiadomienia Naczelnika U.S. w B. z dnia 29 lipca 2013 r. (k. 33 akt sprawy) oraz postanowienia Naczelnika U.S. w B. z dnia 29 maja 2013 r. wskazuje jednoznacznie, że H. K. wniosła zarzuty do postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez ten organ egzekucyjny na podstawie tytułów wykonawczych wystawionych przez Zarząd Infrastruktury Miejskiej w S. (od nr 2/W/US- (...) do nr 2/W/US- (...)), wierzyciel w ustawowym terminie 14 dni od powiadomienia go o wniesionych zarzutach nie wyraził stanowiska, a w konsekwencji organ egzekucyjny zawiesił postępowanie egzekucyjne prowadzone na podstawie tytułów wykonawczych od nr 2/W/US- (...) do nr 2/W/US- (...) do czasu wydania postanowienia, o którym mowa w art. 34 § 4 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Wprawdzie wniesienie przez zobowiązaną zarzutu w sprawie prowadzenia postępowania egzekucyjnego co do zasady nie wstrzymuje tego postępowania (art. 35 § 1 zd. 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji), zaś dokonane czynności egzekucyjne pozostają w mocy (art. 58 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji), lecz przepis art. 58 § 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji daje organowi egzekucyjnemu prawo do uchylenia dokonanych czynności egzekucyjnych, jeżeli to jest uzasadnione ważnym interesem zobowiązanego, interes wierzyciela nie stoi na przeszkodzie, a osoby trzecie na skutek tych czynności nie nabyły praw.

Sąd Okręgowy nie ustalił, czy organ egzekucyjny skorzystał ze stanowionej przez art. 58 § 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji możliwości uchylenia dokonanej czynności egzekucyjnej w postaci zajęcia egzekucyjnego wierzytelności H. K. z tytułu emerytury na poczet należności wynikających z tytułów wykonawczych wystawionych przez Zarząd Infrastruktury Miejskiej w S..

Treść pisma w postaci powiadomienia Naczelnika Urzędu Skarbowego w B. z dnia 12 marca 2013 r. (k. 18 i 34v. akt sprawy) wskazuje, że zobowiązana kwestionuje zasadność i wymagalność obowiązku objętego tytułami wykonawczymi od nr 2/W/US- (...) do nr 2/W/US- (...), wystawionymi przez Zarząd Infrastruktury Miejskiej w S., a zatem opiera swój

zarzut w sprawie prowadzenia egzekucji administracyjnej na podstawach wymienionych w art. 33 pkt 1 i 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

W myśl art. 33 pkt 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji podstawą zarzutu w sprawie prowadzenia egzekucji administracyjnej może być wykonanie lub umorzenie w całości albo w części obowiązku, przedawnienie, wygaśnięcie albo nieistnienie obowiązku. Zgodnie zaś z treścią art. 33 pkt 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji podstawą tego zarzutu może być odroczenie terminu wykonania obowiązku albo brak wymagalności obowiązku z innego powodu, rozłożenie na raty spłaty należności pieniężnej.

Stosownie zaś do treści art. 59 § 1 pkt 1 i 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji postępowanie egzekucyjne umarza się, jeżeli obowiązek został wykonany przed wszczęciem postępowania, nie jest wymagalny, został umorzony lub wygasł z innego powodu albo jeżeli obowiązek nie istniał.

Umorzenie postępowania egzekucyjnego z przyczyny, o której mowa w art. 59 § 1 pkt 1-8 i 10 powoduje uchylene dokonanych czynności egzekucyjnych, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej (art. 60 § 1 zd. 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji).

Tym samym w przypadku ustalenia przez organ rentowy, że zarzuty zobowiązanej w sprawie prowadzenia egzekucji administracyjnej są uzasadnione, na mocy art. 34 § 4 w zw. z art. 59 § 3 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, organ ten wyda postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie tytułów wykonawczych wystawionych przez Zarząd Infrastruktury Miejskiej w S..

W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy nie ustalił zaś, czy organ egzekucyjny wydał postanowienie, o którym mowa w art. 34 § 4 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jak również czy zachodzą przesłanki do umorzenia postępowania egzekucyjnego wymienione w art. 59 § 1 pkt 1-10 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Zaznaczyć też należy, że organ egzekucyjny i egzekutor są obowiązani odstąpić od czynności egzekucyjnych, jeżeli zobowiązany okazał dowody stwierdzające wykonanie, umorzenie, wygaśnięcie lub nieistnienie obowiązku, odroczenie terminu wykonania obowiązku, rozłożenie na raty spłaty należności pieniężnych, albo gdy zachodzi błąd co do osoby zobowiązanego (art. 45 § 1 zd. 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji).

Sąd ten nie ustalił, czy zachodzą przesłanki z art. 45 § 1 zd. 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji do odstąpienia przez organ rentowy od czynności egzekucyjnych w postaci zajęcia egzekucyjnego jej wierzytelności z tytułu emerytury na poczet należności wynikających z tytułów wykonawczych wystawionych przez: Zarząd Dróg i Z. w G., Zarząd Dróg Miejskich w S., Urząd Gminy K. i Zarząd Infrastruktury Miejskiej w S..

Z treści art. 54 § 1, 3, 4 i 5 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji wynika, że w terminie 14 dni od dnia dokonania czynności egzekucyjnej przez organ egzekucyjny lub egzekutora zobowiązany może za pośrednictwem organu rentowego wnieść skargę na tą czynność oraz skargę na przewlekłość postępowania egzekucyjnego do organu nadzoru, który wydaje postanowienie w sprawie tej skargi.

Przepis art. 54 § 6 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji stanowi, że wniesienie skargi, o której mowa w § 1, nie wstrzymuje postępowania egzekucyjnego. Organ egzekucyjny lub organ nadzoru może jednak, w drodze postanowienia, wstrzymać w uzasadnionych przypadkach prowadzenie postępowania egzekucyjnego.

Treść dokumentu w postaci postanowienia Dyrektora Izby Skarbowej w G. z dnia 12 kwietnia 2013 r. (k. 20-20v. akt sprawy) wskazuje, że H. K. wystąpiła równocześnie ze skargą na czynności egzekucyjne organu egzekucyjnego w postaci zajęcia egzekucyjnego jej wierzytelności z tytułu emerytury na poczet należności wynikających z tytułów wykonawczych wystawionych przez Zarząd Infrastruktury Miejskiej w S. oraz z wnioskiem o wstrzymanie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w B. na podstawie tych tytułów wykonawczych. Powyższym postanowieniem Dyrektor Izby Skarbowej w G. odmówił wstrzymania postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie tytułów wykonawczych od nr 2/W/US- (...) do nr 2/W/US- (...), albowiem

organ nadzorczy nie doszukał się przypadku uzasadniającego wstrzymanie postępowania egzekucyjnego, jako całości. Jednakże już 29.07.2013r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w B. zawiadomił H. K. o wstrzymaniu realizacji zajęcia wierzytelności, czyli samej czynności egzekucyjnej do dnia 29.10.2013r., co również pozostało poza oceną sądu I instancji. Brak jakichkolwiek ustaleń sądu okręgowego, czy nastąpiło w związku z tym zwolnienie spod egzekucji w jakiegokolwiek części ma istotne znaczenie dla możliwości prawnych, jakie przysługują samej apelującej w trakcie realizacji wezwania organu egzekucyjnego o dokonywanie potrąceń ze świadczenia emerytalnego, albowiem może mieć wpływ na skuteczność tytułu wykonawczego.

Wprawdzie odmiennie, aniżeli w trybie postępowania dotyczącego zarzutu w sprawie prowadzenia egzekucji administracyjnej, w trybie postępowania prowadzonego w sprawie skargi na czynności organu egzekucyjnego nie może być oceniane istnienie egzekwowanego obowiązku (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 18 stycznia 2007 r. w sprawie III SA/Wa 3474/06, publik. LEX nr 304097), a jedynie badana jest prawidłowość czynności egzekucyjnej, lecz w postępowaniu tym zapaść może postanowienie o uchyleniu objętej skargą czynności egzekucyjnej.

Sąd I instancji nie ustalił zaś, czy zapadło rozstrzygnięcie w przedmiocie skargi ubezpieczonej na czynności egzekucyjne organu egzekucyjnego w postaci zajęcia egzekucyjnego jej wierzytelności z tytułu emerytury na poczet należności wynikających z tytułów wykonawczych wystawionych przez Zarząd Infrastruktury Miejskiej w S., a jeżeli tak, to jakie.

Reasumując powyższe rozważania, Sąd Apelacyjny stwierdza, że dla prawidłowego ustalenia, czy nadal, na dzień wydania decyzji, jak i orzekania w sprawie (art.316 k.p.c.) istnieją tytuły wykonawcze, dające podstawę do dokonywania potrąceń ze świadczenia emerytalnego H. K., nieodzowne jest najpierw udzielenie odpowiedzi na następujące kwestie:

1. podlegania obowiązków objętych tytułami wykonawczymi egzekucji administracyjnej,
2. czy tytuły wykonawcze wystawił uprawniony organ,
3. spełniania przez tytuły wykonawcze wymogów określonych w przepisach art. 27 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji,
4. czy na wierzycielu ciążył obowiązek doręczenia upomnienia zobowiązanej, a w przypadku pozytywnej odpowiedzi, czy wierzyciel dopełnił tego obowiązku,
5. właściwości organu egzekucyjnego – Naczelnika Urzędu Skarbowego w B. – do egzekucji obowiązku objętego tytułami wykonawczymi,
6. zachodzenia przesłanek z art. 45 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji do odstąpienia przez organ egzekucyjny od czynności egzekucyjnych,
7. zachodzenia przesłanek z art. 59 § 1 pkt 1-10 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji do umorzenia postępowania egzekucyjnego,
8. czy postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko ubezpieczonej jest nadal zawieszona, czy organ egzekucyjny skorzystał z możliwości uchylenia dokonanych czynności egzekucyjnych na podstawie art. 58 § 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji,
9. czy postępowanie w przedmiocie zarzutu wnioskodawczyni w sprawie prowadzenia egzekucji administracyjnej zostało zakończone, a jeżeli tak to jakie jest rozstrzygnięcie,
10. czy postępowanie w przedmiocie jej skargi na czynności egzekucyjne organu egzekucyjnego zostało zakończone, a jeżeli zapadło już rozstrzygnięcie, to jakie.

Tymczasem Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie nie przeprowadził postępowania dowodowego celem wyczerpującego wyjaśnienia powyższych kwestii, ograniczając się jedynie do ustalenia: faktu zajęcia wierzytelności H. K. z tytułu emerytury na poczet należności wynikających z tytułów wykonawczych wystawionych przez Zarząd Dróg i Z. w G., Zarząd Dróg Miejskich w S., Urząd Gminy K. i Zarząd Infrastruktury Miejskiej w S. oraz faktu złożenia przez ubezpieczoną wniosku o wstrzymanie prowadzonego przeciwko niej postępowania egzekucyjnego.

Z powyższego wynika, że postępowanie dowodowe należy przeprowadzić w całości od początku.

Przy ponownym rozpoznawaniu niniejszej sprawy Sąd I instancji w celu stwierdzenia, czy istnieją tytuły wykonawcze dające podstawę do zajęcia wierzytelności H. K. z tytułu emerytury, winien poprzez dopuszczenie dowodów z treści: dokumentów zawartych w aktach postępowania egzekucyjnego, aktach sprawy I SA/GD 1201/12, w aktach organu rentowego i w aktach sprawy ustalić wymienione powyżej w pkt 1-10 okoliczności.

Dopiero udzielenie odpowiedzi na powyższe pytania umożliwi ocenę, czy istnieją tytuły wykonawcze, które dają podstawę do zajęcia wierzytelności ubezpieczonej z tytułu świadczenia emerytalnego, a w konsekwencji, czy zasadne są potrącenia dokonywane z tego świadczenia.

W myśl art. 386 § 4 k.p.c. gdy wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości sąd drugiej instancji może uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania, taka sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie.

Mając powyższe względy na uwadze, na mocy art. 386 § 4 k.p.c., Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji wyroku.